

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 19. apríla 2012 *

„Nariadenie (ES) č. 44/2001 — Súdna právomoc a výkon rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach — Právomoc ‚vo veciach nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti‘ — Určenie miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody — Internetová stránka poskytovateľa služieb odkazov pôsobiaca na doméne prvej úrovne členského štátu — Používanie kľúčového slova, ktoré je zhodné s ochrannou známkou zapísanou v inom členskom štáte, inzerentom“

Vo veci C-523/10,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Oberster Gerichtshof (Rakúsko) z 5. októbra 2010 a doručený Súdnemu dvoru 10. novembra 2010, ktorý súvisí s konaním:

Wintersteiger AG

proti

Products 4U Sondermaschinenbau GmbH,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory A. Tizzano, sudcovia M. Safjan (spravodajca), A. Borg Barthet, E. Levits a J.-J. Kasel,

generálny advokát: P. Cruz Villalón,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Wintersteiger AG, v zastúpení: E. Boesch, Rechtsanwalt,
- Products 4U Sondermaschinenbau GmbH, v zastúpení: J. Steinschnack, Rechtsanwalt,
- rakúska vláda, v zastúpení: C. Pesendorfer, splnomocnená zástupkyňa,
- španielska vláda, v zastúpení: F. Díez Moreno, splnomocnený zástupca,

* Jazyk konania: nemčina.

- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci P. Gentili, avvocato dello Stato,
- vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: S. Hathaway, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci A. Henshaw, barrister,
- Európska komisia, v zastúpení: A.-M. Rouchaud-Joët a W. Bogensberger, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 16. februára 2012,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 5 bodu 3 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 12, 2001, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 42).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Wintersteiger AG (ďalej len „Wintersteiger“) usadenou v Rakúsku a spoločnosťou Products 4U Sondermaschinenbau GmbH (ďalej len „Products 4U“) usadenou v Nemecku, ktorý sa týka návrhu spoločnosti Wintersteiger zakázať spoločnosti Products 4U používať rakúsku ochrannú známku „Wintersteiger“ ako kľúčové slovo na internetovej stránke poskytovateľa služieb platených kľúčových slov (AdWord).

Právny rámec

Nariadenie č. 44/2001

- 3 Z odôvodnenia 2 nariadenia č. 44/2001 vyplýva, že jeho cieľom je v záujme riadneho fungovania vnútorného trhu, „harmoniz[ovať] normy konfliktu právomoci v občianskych a obchodných veciach a zjednodušiť formálne náležitosti na účely rýchleho a jednoduchého uznávania a výkonu rozsudkov členských štátov viazaných týmto nariadením“.
- 4 Odôvodnenie 11 tohto nariadenia stanovuje:

„Normy súdnej právomoci musia byť vysoko predvídateľné a vychádzať zo zásady, že právomoc sa všeobecne zakladá podľa bydliska žalovaného a právomoc založená na tomto kritériu musí byť vždy k dispozícii, okrem určitých presne vymedzených situácií, keď predmet konania alebo zmluvná voľnosť účastníkov odôvodňuje iné kritérium väzby. Bydlisko (sídlo) právnickej osoby treba definovať osobitne, aby boli spoločné pravidlá prehľadnejšie a vyhlo sa konfliktu právomoci.“
- 5 Odôvodnenie 12 daného nariadenia stanovuje:

„Okrem bydliska žalovaného musia byť k dispozícii aj alternatívne kritériá právomoci založené na úzkej väzbe medzi súdom a žalobou alebo na účely uľahčenia efektívneho výkonu súdnictva.“
- 6 Článok 2 ods. 1 toho istého nariadenia je uvedený v jeho oddiele 1, ktorý sa nazýva „Všeobecné ustanovenia“ a ktorý je zaradený do kapitoly II nazvanej „Právomoc“. Tento článok stanovuje:

„Ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.“

- 7 Článok 3 ods. 1 nariadenia č. 44/2001 uvedený v tom istom oddiele 1 stanovuje:

„Osoby s bydliskom na území členského štátu možno žalovať na súdoch iného členského štátu len na základe princípov upravených v oddieloch 2 až 7 tejto kapitoly.“

- 8 Článok 5 bod 3 tohto nariadenia, ktorý sa nachádza v kapitole II oddiele 2 s názvom „Osobitná právomoc“, stanovuje:

„Osobu s bydliskom na území členského štátu možno žalovať v druhom členskom štáte:

...

3. vo veciach nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti, na súdoch podľa miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá takýto nárok.

...“

Smernica 2008/95/ES

- 9 Článok 5 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/95/ES z 22. októbra 2008 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známkok (Ú. v. EÚ L 299, s. 25), nazvaný „Práva z ochrannej známky“, znie:

„Zapísaná ochranná známka priznáva svojmu majiteľovi výlučné práva. Majiteľ má právo zabrániť všetkým tretím osobám, ktoré nemajú jeho súhlas, aby v obchodnom styku používali:

- a) akékoľvek označenie, ktoré je zhodné s ochrannou známkou pre tovary alebo služby, ktoré sú zhodné s tými, pre ktoré je ochranná známka zapísaná;

...“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 10 Wintersteiger je spoločnosť usadená v Rakúsku, ktorá vyrába a predáva do celého sveta prístroje na servis lyží a snoubordov, vrátane náhradných dielov a príslušenstva. Od roku 1993 je majiteľkou rakúskej ochrannej známky Wintersteiger.
- 11 Products 4U je spoločnosť, ktorá sídli v Nemecku a ktorá tiež vyvíja a predáva do celého sveta prístroje na servis lyží a snoubordov. Okrem toho predáva aj príslušenstvo pre prístroje iných výrobcov, najmä pre prístroje spoločnosti Wintersteiger. Toto príslušenstvo, ktoré spoločnosť Products 4U nazýva „Wintersteiger-Zubehör“ („príslušenstvo Wintersteiger“) nie je vyrobené žalobkyňou vo veci samej a tá s výrobou tohto príslušenstva vôbec nesúhlasila. Rovnako ako žalobkyňa vo veci samej, aj žalovaná pôsobí v celosvetovom meradle a predáva svoj tovar aj v Rakúsku.
- 12 Od 1. decembra 2008 si spoločnosť Products 4U rezervovala kľúčové slovo (AdWord) „Wintersteiger“ v rámci reklamného systému, ktorý vyvinul poskytovateľ služby odkazov na internete – Google. Po zápise daného kľúčového slova, ktorý bol obmedzený na nemeckú internetovú stránku Google fungujúcu na doméne prvej úrovne „google.de“, bol prvým výsledkom vyhľadávania po zadaní používateľom kľúčového slova „Wintersteiger“ do vyhľadávača tejto služby odkaz na internetovú stránku Wintersteiger. Pri zadaní tohto vyhľadávacieho výrazu sa však v pravej časti obrazovky v rubrike „Anzeige“ (reklamy) objavil aj reklamný oznam spoločnosti Products 4U. Nad textom uvedeného reklamného oznamu sa nachádzal podčiarknutý nadpis modrej farby – slovo „Skiwerkstattzubehör“ (príslušenstvo do dielne na opravu a údržbu lyží). Ďalej boli v dvoch riadkoch uvedené slová „Ski und Snowboardmaschinen“ (prístroje na lyže a snoubordy), ako aj „Wartung und Reparatur“ (údržba a oprava). V poslednom riadku tohto reklamného oznamu bola uvedená internetová adresa spoločnosti Products 4U, ktorá bola napísaná zelenými písmenami. V prípade kliknutia na nadpis „Skiwerkstattzubehör“ sa používateľ dostal k ponuke

„Wintersteiger-Zubehör“ (príslušenstvo Wintersteiger) uvedenej na internetovej stránke spoločnosti Products 4U. Reklamný oznam na internetovej stránke „google.de“ nijako nespresňoval, že medzi spoločnosťami Wintersteiger a Products 4U neexistoval žiadny hospodársky vzťah. Spoločnosť Products 4U navyše neuviedla nijaký reklamný oznam spojený s vyhľadávaným pojmom „Wintersteiger“ na rakúskej internetovej stránke Google fungujúcej na doméne prvej úrovne „google.at“.

- 13 Wintersteiger podala žalobu na zdržanie sa konania na rakúske súdy, pričom tvrdila, že spoločnosť Products 4U uvedením reklamného oznamu na stránke „google.de“ porušila jej práva k rakúskej ochrannej známke. Pokiaľ ide o právomoc rakúskych súdov rozhodnúť o danej žalobe, spoločnosť Wintersteiger sa odvolala na článok 5 bod 3 nariadenia č. 44/2001. Uviedla totiž, že stránka google.de je dostupná aj z Rakúska a výsledky služby vyhľadávania odkazov sú v nemeckom jazyku.
- 14 Products 4U spochybňuje právomoc rakúskych súdov vo veciach s cudzím prvkom a subsidiárne aj to, že by došlo k porušeniu práv vyplývajúcich z ochrannej známky Wintersteiger. Podľa tejto spoločnosti sa stránka „google.de“ orientuje výlučne na nemeckých používateľov, pričom sporný reklamný oznam bol určený len nemeckým klientom.
- 15 Prvostupňový súd sa domnieval, že hoci stránka „google.de“ je dostupná v Rakúsku prostredníctvom internetu, spoločnosť Google poskytuje svoje služby na doménach prvej úrovne špecifických pre každú krajinu, čo znamená, že stránka „google.de“ sa týka len Nemecka, a preto rakúske súdy nemajú právomoc rozhodovať o žalobe podanej spoločnosťou Wintersteiger. Odvolací súd naopak potvrdil svoju právomoc vo veciach s cudzím prvkom, domnieval sa však, že spoločnosť Wintersteiger nemala žiadny právny nárok, a preto jej žalobu zamietol.
- 16 Oberster Gerichtshof, ktorému bol predložený opravný prostriedok „Revision“, si v súvislosti s touto vecou položil otázku, za akých okolností môže reklama prostredníctvom používania rakúskej ochrannej známky Wintersteiger na internetovej stránke, ktorá pôsobí na doméne prvej úrovne „.de“, založiť podľa článku 5 bodu 3 nariadenia č. 44/2001 právomoc rakúskych súdov rozhodnúť o žalobe na zdržanie sa používania rakúskej ochrannej známky. Za týchto podmienok Oberster Gerichtshof rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa formulácia ‚podľa miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody‘, uvedená v článku 5 bode 3 [nariadenia č. 44/2001] v prípade, ak osoba so sídlom v inom členskom štáte používaním kľúčového slova (AdWord) totožného s uvedenou ochrannou známkou v internetovom vyhľadávači, ktorý svoje služby poskytuje na doménach prvej úrovne špecifických pre každú krajinu, údajne poruší práva k ochrannej známke štátu sídla súdu, vykladať v tom zmysle, že

- a) právomoc je daná len vtedy, ak sa kľúčové slovo používa na tej stránke vyhľadávača, ktorej doména prvej úrovne je doménou členského štátu sídla súdu;
- b) právomoc je založená už na základe toho, že príslušná internetová stránka vyhľadávača, na ktorej sa kľúčové slovo používa, je dostupná v štáte sídla súdu, a
- c) právomoc závisí od toho, že okrem dostupnosti internetovej stránky musia byť splnené aj ďalšie podmienky?

2. V prípade kladnej odpovede na [prvú otázku písm. c)]:

Podľa akých kritérií sa má určiť, či je pri použití ochrannej známky zapísanej v štáte sídla súdu ako kľúčového slova (AdWord) na internetovej stránke vyhľadávača inej domény prvej úrovne špecifickej pre konkrétnu krajinu odlišnej od domény štátu sídla súdu právomoc založená podľa článku 5 bodu 3 [nariadenia č. 44/2001]?”

O prejudiciálnych otázkach

- 17 Týmito prejudiciálnymi otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta na kritériá, podľa akých sa má v súlade s článkom 5 bodom 3 nariadenia č. 44/2001 určiť súdna právomoc na rozhodovanie v spore týkajúcom sa údajného porušenia práv k ochrannej známke zapísanej v členskom štáte, ktorý vznikol v dôsledku toho, že inzerent použil kľúčové slovo, ktoré je zhodné s touto ochrannou známkou, na stránke internetového vyhľadávača pôsobiaceho na inej doméne prvej úrovne, ako je doména členského štátu zápisu ochrannej známky.
- 18 V tejto súvislosti treba najskôr pripomenúť, že pravidlo osobitnej právomoci, ktoré je ako výnimka zo zásady právomoci súdu miesta bydliska žalovaného, uvedené v článku 5 bode 3 nariadenia, je založené na existencii osobitne úzkej spojitosti medzi sporom a súdom miesta, kde došlo ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody, čo odôvodňuje priznanie právomoci tomuto súdu z dôvodov riadneho výkonu spravodlivosti a hospodárnej organizácie konania (rozsudok z 25. októbra 2011, eDate Advertising a i., C-509/09 a C-161/10, Zb. s. I-10269, bod 41 a citovaná judikatúra).
- 19 Treba tiež pripomenúť, že výraz „miesto, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody“, uvedený v článku 5 bode 3 nariadenia č. 44/2001, sa týka tak miesta, kde vznikla škoda, ako aj miesta, kde prípadne došlo k udalosti, ktorá viedla k tejto škode, takže žalovaného možno žalovať podľa výberu žalobcu pred súdom jedného alebo druhého z týchto dvoch miest (rozsudok eDate Advertising a i., už citovaný, bod 41 a citovaná judikatúra).
- 20 Obe tieto miesta môžu predstavovať významnú spojitosť z hľadiska súdnej právomoci, pretože každé z nich môže podľa okolností poskytnúť zvlášť užitočné údaje, pokiaľ ide o dôkazy a organizáciu konania (rozsudok eDate Advertising a i., už citovaný, bod 41 a citovaná judikatúra).

Miesto, kde vznikla škoda

- 21 Po prvé, v súvislosti s miestom, kde vznikla škoda, Súdny dvor už spresnil, že ide o miesto, kde skutočnosť, ktorá môže viesť k mimozmluvnej zodpovednosti, spôsobila škodu (rozsudok zo 16. júla 2009, Zuid-Chemie, C-189/08, Zb. s. I-6917, bod 26).
- 22 V súvislosti s internetom Súdny dvor tiež už rozhodol, že v prípade údajného porušenia práv na ochranu osobnosti môže osoba, ktorá sa cíti byť poškodená obsahom informácií uverejnených na internetovej stránke, podať žalobu o náhradu celej škody aj na súde členského štátu, v ktorom sa nachádza centrum jej záujmov (pozri rozsudok eDate Advertising a i., už citovaný, bod 52).
- 23 Ako totiž Súdny dvor pri tejto príležitosti uviedol, kritérium centra záujmov poškodenej osoby je v súlade s cieľom predvídateľnosti pravidiel určovania súdnej právomoci, pretože umožňuje súčasne žalobcovi ľahko identifikovať súd, na ktorý sa môže obrátiť, a žalovanému rozumne predvídať súd, na ktorom môže byť žalovaný (rozsudok eDate Advertising a i., už citovaný, bod 50).
- 24 Ako však zdôraznil generálny advokát v bode 20 návrhov, takýto prístup, ktorý bol zaujatý v súvislosti s porušením osobnostných práv, nemusí platiť rovnako aj pri stanovení súdnej právomoci v prípadoch porušenia práv duševného vlastníctva, o aké ide aj vo veci samej.
- 25 Na rozdiel od situácie osoby, ktorá sa domnieva, že boli porušené jej práva na ochranu osobnosti, ktoré sú chránené vo všetkých členských štátoch, ochrana vyplývajúca zo zápisu národnej ochrannej známky sa v zásade obmedzuje na územie členského štátu zápisu, takže jej majiteľ sa spravidla nemôže dovolávať ochrany mimo územia daného štátu.
- 26 Otázka, či používanie označenia zhodného s národnou ochrannou známkou na internetovej stránke pôsobiacej len na doméne prvej úrovne daného štátu, ktorá sa líši od domény prvej úrovne štátu, v ktorom je táto ochranná známka zapísaná, na reklamné účely skutočne porušuje práva k tejto ochrannej známke, predstavuje preskúmanie žaloby po vecnej stránke, ktoré musí vykonať príslušný súd vzhľadom na uplatniteľnú hmotnoprávnu úpravu.

- 27 V takej situácii ako vo veci samej, keď ide o právomoc rozhodnúť o tvrdeniach, že došlo k porušeniu práv k národnej ochrannej známke, treba zobrať do úvahy, že sledovaný cieľ predvídateľnosti pravidiel, ako aj riadna správa vecí verejných svedčia vzhľadom na kritérium miesta vzniku škody v prospech priznania právomoci súdom členského štátu, v ktorom je dotknuté právo chránené.
- 28 Súdny členského štátu, v ktorom je dotknutá ochranná známka zapísaná, totiž dokázu s prihliadnutím na výklad smernice 2008/95 podaný najmä v rozsudkoch z 23. marca 2010, Google France a Google (C-236/08 až C-238/08, Zb. s. I-2417), ako aj z 12. júla 2011, L'Oréal a i. (C-324/09, Zb. s. I-6011), najlepšie posúdiť, či boli v situácii ako vo veci samej skutočne porušené práva k národnej ochrannej známke. Tieto súdy sú oprávnené rozhodovať o náhrade celej škody údajne spôsobenej majiteľovi chráneného práva z dôvodu jeho porušenia, ako aj o žalobe na zdržanie sa akéhokoľvek zásahu do uvedeného práva.
- 29 Treba teda rozhodnúť, že spor týkajúci sa porušenia práv k ochrannej známke zapísanej v členskom štáte, ktorý vznikol v dôsledku toho, že inzerent použil kľúčové slovo, ktoré je zhodné s touto ochrannou známkou, na stránke internetového vyhľadávača pôsobiaceho na doméne prvej úrovne iného členského štátu, môže byť predložený súdom členského štátu, v ktorom bola ochranná známka zapísaná.

Miesto, kde nastala skutočnosť, ktorá mala za následok vznik škody

- 30 Po druhé, pokiaľ ide o miesto, kde nastala skutočnosť, ktorá mala za následok údajné porušenie práv k národnej ochrannej známke z dôvodu použitia kľúčového slova, ktoré je zhodné s touto ochrannou známkou, na internetovom vyhľadávacom pôsobiacom na doméne prvej úrovne iného členského štátu, treba uviesť, že obmedzením územnej pôsobnosti ochrany národnej ochrannej známky nemožno vylúčiť právomoc iných súdov vo veciach s cudzím prvkom, ako sú súdy členského štátu, v ktorom bola uvedená ochranná známka zapísaná.
- 31 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že ustanovenia nariadenia č. 44/2001 sa majú vykladať autonómne s prihliadnutím na jeho štruktúru a ciele (rozsudok eDate Advertising a i., už citovaný, bod 38 a citovaná judikatúra), medzi ktorými sa nachádza aj cieľ predvídateľnosti prideľovania právomoci a zabezpečenia riadneho výkonu spravodlivosti a hospodárnej organizácie konania.
- 32 Predovšetkým je nesporné, že miesto, kde nastala skutočnosť, ktorá mala za následok vznik údajnej škody, môže predstavovať významnú spojitosť z hľadiska súdnej právomoci, pretože môže poskytnúť zvlášť užitočné údaje, pokiaľ ide o zabezpečenie dôkazov a organizáciu konania.
- 33 V takej situácii ako vo veci samej užitočnosť údajov o mieste, kde nastala skutočnosť, ktorá mala za následok vznik škody, spočíva najmä v jednoduchosti, s akou môže súd tohto štátu získať dôkazy týkajúce sa danej skutočnosti.
- 34 V prípade údajného porušenia práv k národnej ochrannej známke zapísanej v niektorom členskom štáte, ktoré bolo spôsobené zobrazením reklamy na stránke internetového vyhľadávača z dôvodu použitia kľúčového slova, ktoré je zhodné s touto ochrannou známkou, sa za skutočnosť, ktorá mala za následok vznik škody, nemá považovať samotné zobrazenie reklamy, ale to, že inzerent inicioval technický proces podľa vopred stanovených parametrov zobrazenia reklamného oznamu, ktorý vytvoril pre vlastnú obchodnú komunikáciu.
- 35 Ako totiž Súdny dvor uviedol v rámci výkladu smernice o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok, nie poskytovateľ služby odkazov, ale inzerent je tým subjektom, ktorý si zvolil kľúčové slovo zhodné s ochrannou známkou a použil ho v obchodnom styku (rozsudok Google France a Google, už citovaný, body 52 a 58). Skutočnosťou, ktorou prípadne došlo k porušeniu práva k ochranným známkam, je teda správanie sa inzerenta, ktorý sa obrátil na službu odkazov, aby dosiahol vlastnú obchodnú komunikáciu.

- 36 Isteže, k inicializácii technického procesu zobrazenia inzerentovho odkazu dôjde v konečnom dôsledku na serveri použitom inzerentom, ktorý patrí prevádzkovateľovi internetového vyhľadávača. Vzhľadom na cieľ predvídateľnosti pravidiel, ktorý musia sledovať pravidlá určovania právomoci, miesto, kde sa tento server nachádza, nemôže byť z dôvodu jeho neistého umiestnenia považované na účely uplatnenia článku 5 ods. 3 nariadenia č. 44/2001 za miesto, kde došlo ku skutočnosti, ktorá mala za následok vznik škody.
- 37 Naopak, keďže v prípade sídla žalobcu aj žalovaného ide o miesta, ktoré sú určité a identifikovateľné, a preto môžu uľahčiť zabezpečenie dôkazov a organizáciu konania, treba rozhodnúť, že sídlom inzerenta je miesto, kde sa rozhodlo o inicializovaní procesu zobrazovania.
- 38 Z vyššie uvedeného vyplýva, že spor týkajúci sa údajného porušenia práv k ochrannnej známke zapísanej v členskom štáte, ktorý vznikol v dôsledku toho, že inzerent použil kľúčové slovo, ktoré je zhodné s touto ochrannou známkou, na stránke internetového vyhľadávača pôsobiaceho na názve domény prvej úrovne iného členského štátu, môže byť predložený aj súdom členského štátu, v ktorom je inzerent usadený.
- 39 So zreteľom na uvedené úvahy sa má článok 5 bod 3 nariadenia č. 44/2001 vykladať v tom zmysle, že spor týkajúci sa porušenia práv k ochrannnej známke zapísanej v členskom štáte, ktorý vznikol v dôsledku toho, že inzerent použil kľúčové slovo, ktoré je zhodné s touto ochrannou známkou, na stránke internetového vyhľadávača pôsobiaceho na doméne prvej úrovne iného členského štátu, môže byť predložený súdom členského štátu, v ktorom bola zapísaná ochranná známka, alebo súdom členského štátu, v ktorom je usadený inzerent.

O trovách

- 40 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

Článok 5 bod 3 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa má vykladať v tom zmysle, že spor týkajúci sa porušenia práv k ochrannnej známke zapísanej v členskom štáte, ktorý vznikol v dôsledku toho, že inzerent použil kľúčové slovo, ktoré je zhodné s touto ochrannou známkou, na stránke internetového vyhľadávača pôsobiaceho na doméne prvej úrovne iného členského štátu, môže byť predložený súdom členského štátu, v ktorom bola zapísaná ochranná známka, alebo súdom členského štátu, v ktorom je usadený inzerent.

Podpisy